

Zondag 2 juni

'... probeer voor alle mensen het goede te doen' (Rom. 12:17)(NBV).

Wees eerlijk.

Jeremia schrijft: 'Zoals een patrijs eieren uitbroedt die ze niet heeft gelegd, zo is een mens die op oneerlijke wijze rijkdom verwerft... als zijn einde komt, blijkt zijn dwaasheid' (Jer. 17:11). Denk niet dat je zonder problemen in het klein kunt doen wat je wilt zolang je geen grote fouten maakt. Of je nu één euro steelt of een miljoen, je bent en blijft een dief. Integriteit wordt wel gedefinieerd als eerlijkheid. Elke keer als je een moreel principe breekt, wordt het moeilijker en niet makkelijker om integer te handelen. Alles wat je in het verleden hebt gedaan, met inbegrip van de dingen die je hebt nagelaten, komt tot een hoogtepunt wanneer je onder druk staat. Daarom is het ontwikkelen van integriteit iets wat constante waakzaamheid vereist. John Morley merkte op: 'Geen mens kan de beperkingen van zijn eigen karakter ontstijgen.' En dat geldt vooral wanneer je een leider bent. Dus: 1) Houd je aan je beloften. Wanneer jij een belofte doet, creëer je hoop. Wanneer jij je aan een belofte houdt, creëer je vertrouwen. 2) Erken je fouten. Wanneer je beslissingen niet uitpakken zoals jij bedoelde, ben jij je mensen een verklaring schuldig. 3) Bied je excuses aan en probeer het goed te maken. Wanneer je acties anderen kwetsen, moet je toegeven dat wat je deed verkeerd was en zeggen dat het je spijt. Dit is meestal erg pijnlijk op het moment zelf. Maar het is niet alleen terecht, het kan in feite de pijn verkorten en je helpen om het incident achter je te laten.

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2013. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl*

Maandag 27 mei

'Wij zeggen u met een woord van de Heer...' (1 Tess. 4:15)(NBV).

Wanneer een gelovige sterft (3).

Wat Paulus over de dood schreef, hoorde hij rechtstreeks van de Heer: 'Wij zeggen u met een woord van de Heer: wij, die in leven blijven tot de komst van de Heer, zullen de doden in geen geval voorgaan.' Dit bijzondere voorrecht is door God exclusief voorbehouden aan degenen die sterven in hem, zij zullen de eersten zijn die de opstanding ervaren. Probeer je dat moment eens voor te stellen. Opstaand uit hun rust zoals wij dat doen na een goede nacht, nu gekleed in op Christus lijkende lichamen, ontwaken ze in het zicht van hun Heer die met zijn engelen terugkeert in heerlijkheid. En dan ontmoeten ze hem - de eerste gelovigen die getuige zijn van zijn wederkomst, de voorhoede van zijn luchtmobiele brigade die hem escorteert naar de aarde. Dit is geen luchtkasteel of louter fantasie; Paulus kreeg het als een woord van de Heer! Hij schrijft: 1) '... en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd en gaan we in de lucht de Heer tegemoet' (v.17). Gelovigen die nog in leven zijn, zullen opklimmen om zich aan te sluiten bij opgestane broeders, zusters, ouders, grootouders, kinderen, kleinkinderen, echtgenoten, vrienden, nog nooit eerder ontmoete familie van God - in een spectaculaire hereniging met Christus in de lucht. We zullen samen zijn, onafscheidelijk, eeuwig, één internationale, multiculturele, op liefde gebaseerde, Christus centraal stellende familie! 2) 'Dan zullen we altijd bij hem zijn' (v. 17). Niet meer speculeren of je voorstellen hoe hij werkelijk is. '... want dan zien we hem zoals hij is' (1 Joh. 3:2). We zullen Jezus zien, hem aanraken en met hem praten zoals wij dat met elkaar doen. En hij zal direct op ons reageren! 3) 'Troost elkaar met deze woorden' (1 Tess. 4:18).

Dinsdag 28 mei

'[verlang ik ernaar] te sterven en bij Christus te zijn, want dat is het allerbeste' (Fil. 1:23)(NBV).

Wanneer een gelovige sterft (4).

Hoe je ook geniet van de plek waar je nu woont, er is altijd een verlangen in je hart naar de plaats die je 'thuis' noemt. En hoeveel te meer geldt dat voor degenen die wedergeboren zijn in Gods verlorene familie! De wereld heeft zijn prachtige stranden en landschappen, maar diep van binnen verlangen we, net als Paulus, naar onze hemelse Vader, naar ons hemelse gezin en huis. 'Want voor mij is leven Christus en sterven winst...Ik word naar twee kanten getrokken: enerzijds verlang ik ernaar te sterven en bij Christus te zijn, want dat is het allerbeste' (Fil. 1:21-23). Dit leven verlaten om met Christus te zijn is naar Paulus' mening 'het allerbeste'. Het beste van wat? Van wat dan ook! Niets hier kan de vergelijking doorstaan met wat je daar te wachten staat! 'Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie hem liefheeft' (1 Kor.2:9). Vraag je je af hoe je deze overgang zult meemaken? Wanneer je sterft. 'Wanneer het stof [ons lichaam] terugkeert naar de aarde, weer wordt zoals het was, wanneer de [onze] adem van het leven weer naar God gaat, die het leven heeft gegeven' (Pred.12:7). Onze lichamen zullen in Christus ontslapen zijn (zie 1 Kor.15:18). Onze door God bewoonde geesten keren terug in zijn aanwezigheid, ervaren 'overvloedige vreugde in zijn nabijheid' en koesteren zich in 'voor altijd een lieflijke plek aan zijn zijde' (Ps.16:11). Terwijl we wachten, anticiperend op onze beste dagen, repeteren de hemelse machten voor het drama der eeuwen, de ontzagwekkende wederkomst van Christus, vergezeld door ons in onze verheerlijkte lichamen! Wij zeggen: 'Kom, Heer Jezus' (Op. 22:20).

Woensdag 29 mei

'... blink dus ook uit in dit goede werk' (2 Kor. 8:7)(NBV).

Het ware geven (1).

Paulus zegt tegen de Korintiërs dat ze ook moeten uitblinken in dit goede werk. Dan daagt hij ze uit met het voorbeeld van de gevers in Macedonië: '... wij willen u niet onthouden wat Gods genade tot stand heeft gebracht in de gemeenten van Macedonië: ze zijn door ellende zwaar op de proef gesteld, maar vervuld van een overstelpende vreugde en ondanks hun grote armoede zeer vrijgevig. Ik verzeker u dat ze naar vermogen hebben gegeven, ja, zelfs boven hun vermogen. Uit eigen beweging hebben ze ons dringend verzocht mee te mogen doen aan de collecte, waarmee de heiligen in Jeruzalem zullen worden ondersteund. En ze gaven aanzienlijk meer dan we hadden verwacht: door Gods wil gaven ze zichzelf in de eerste plaats aan de Heer, en vervolgens ook aan ons' (2 Kor. 8:1-5). Merk op dat de Macedonische gevers: 1) zich eerst gaven aan de Heer, zonder voorbehoud. 2) begrepen dat alles wat zij bezaten slechts het gevolg was van Gods genade. Paulus zei dat de manier waarop hij wist dat de Macedoniërs zich aan de Heer hadden gegeven, was dat ze hem smeekten om te mogen offeren. Wow! Wanneer was de laatste keer dat jij in de kerk zat, in gespannen afwachting van de collecte, omdat je niet kon wachten om te geven? Dit is niet: geven omdat de voorganger erom smeekt, of omdat de bediening anders ten onder gaat, of omdat jij je schuldig voelt, of omdat je probeert te onderhandelen met God. Nee, dit is: geven vanuit de overvloed van Gods goedheid aan jou. Dit is het ware geven!

Donderdag 30 mei

'... blink dus ook uit in dit goede werk' (2 Kor. 8:7)(NBV).

Het ware geven (2).

Onze bijdrage zou moeten worden bepaald en gemotiveerd door dankbaarheid voor wat Christus voor ons gedaan heeft. Paulus schrijft: '... hij was rijk, maar is omwille van u arm geworden, opdat u door zijn armoede rijk zou worden' (2 Kor. 8:9). Begrijpen hoe genadig en gul God voor ons is, is belangrijk, want soms geven we hem onze restjes; als we iets over hebben nadat we onze rekeningen hebben betaald en alles hebben gedaan wat we wilden, ja, dan geven we. Maar zelfs als we God een miljoen geven, hebben wij hem dan het beste gegeven als het van onze restjes is? (zie Mal. 1:6-14.) Sommige mensen zijn 'doorgevers'. Doorgevers krijgen een cadeau dat ze niet willen, pakken het weer in en geven het aan iemand anders. Sommige mensen hebben kasten vol met dit soort geschenken. En zo benaderen sommigen van ons het geven aan God - en het is een belediging! In het Nieuwe Testament zie je geen predikers bedelen, spullen verkopen of trucjes hanteren om aan geld te komen voor Gods werk. Wat je ziet is mensen die, als de Macedoniërs, reageren op Gods genade omdat zij de God die ze dienden, begrepen en van hem hielden. Alles wat God geschapen heeft was bedoeld om te geven. Hij schiep de zon om licht te geven gedurende de dag, en hij schiep de maan en de sterren voor het bijlichten van de nacht. Hij schiep bloemen om zaden te geven. God zelf is een gever: 'Want God had de wereld zo lief dat hij... heeft gegeven' (Joh. 3:16). Wanneer je genade begrijpt, komen omstandigheden op de tweede plaats. Wat jij geeft wordt niet bepaald door je schuldenratio, indexcijfers, leidende economische indicatoren of fiscale codes. Nee, wat jij geeft wordt gemotiveerd door Gods genade!

Vrijdag 31 mei

'Kinderen zijn een geschenk...' (Ps. 127:3)(NBV).

Dank God voor je gezin.

Als je vergeten bent hoe goed je het getroffen hebt met je gezin, moet je dit eens lezen: 'De kinderen waren druk, irritant en onmogelijk. Ik was moe en zat erdoorheen. Dus besloot ik de boel de boel te laten en gewoon een dag voor mezelf te hebben; een dag waarop ik zou doen wat ik zélf wilde. Ik zou het ervan nemen, zoveel als ik kon. Ik zou aan niemand aandacht besteden, behalve aan mezelf. Ik ging snel het huis uit met wat geld op zak. 'Zo, dat is me gelukt!' zei ik tegen mezelf terwijl ik de weg opdraaide. Ik ging naar een winkelcentrum, bracht een eindeloze tijd door in een boekwinkel en kocht de verzamelde gedichten van Walt Whitman. Daarna reed ik naar McDonald's en bestelde twee hamburgers, mijn eigen dubbele portie patat en mijn eigen grote frisdrank. Ik at alles op zonder gestoord te worden, zonder iemand iets te hoeven geven of zonder iemands mond, neus of billen af te hoeven veegen. Vervolgens at ik het grootste chocolade ijsje dat ik maar kon vinden. Ik was vrij! Ik reed naar de bioscoop en zag een film zonder popcorn te kopen, zonder dat er iemand op mijn schoot zat, zonder iemand naar de wc te helpen. Ik was een vrij man. Ik zette de bloemetjes buiten - en voelde me ellendig. Tegen de tijd dat ik thuis kwam, sliep iedereen al. Toen ik in bed schoof, fluisterde mijn vrouw: 'We hebben je gemist.' Ik antwoordde: 'Ik ook.' Ik ben nooit meer van huis weggelopen!'

Zaterdag 1 juni

'... wat de wijze zegt, brengt genezing' (Spr. 12:18)(NBV).

Spreek woorden van genezing.

Matthew Henry beschrijft genade als 'zout dat onze woorden kruidt en bederf tegengaat.' Zout heeft twee basisdoelen: het conserveert en verhoogt de smaak. Dus als de Bijbel zegt dat je woorden niet zouteloos moeten zijn (met zout smakelijk gemaakt) (Kol. 4:6), betekent dit dat ze beschermend moeten zijn en niet beschadigend, altijd smaakvol en welzijn bevorderend. De apostel Jakobus zegt dat een zilte bron geen zoet water geeft (Jak. 3:12), met andere woorden, je kunt niet veinzen wat er in je hart leeft. Het gaat er niet om dat je de juiste woorden leert zeggen, het gaat erom dat je de juiste houding hebt, want wat je zegt weerspiegelt 'waar het [je] hart vol van is' (Matt. 12:34). Salomo zegt: 'De woorden van een dwaas zijn dolkstoten, wat de wijze zegt, brengt genezing' (Spr. 12:18). Als je niet oppast, kan je uiteindelijk jezelf en de mensen om je heen in de problemen praten. Een bijbelleraar zegt: 'Wij hebben de mogelijkheid om woorden van geloof te spreken, waardoor wonderen manifest kunnen worden. Het geloof is een wet en daarin werken wij met onze woorden, hetzij in ons voordeel, hetzij in ons nadeel.' 'Wat de wijze zegt, brengt genezing.' We zouden het ook kunnen omdraaien en zeggen: 'Wat de dwaze zegt, bevordert ziekte.' De keus is aan jou. Je kunt je mond en hart op één lijn brengen met wat de duivel je vertelt, of je kunt opereren in geloof door je mond en je hart op één lijn te brengen met Gods Woord, wijzend naar zijn zegeningen. Geloof werkt door te geloven en te zeggen wat God zegt.' Ga dus woorden van genezing uitspreken.